

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In *Mijn weekblad* begin ik deze week met een reeks herinneringen aan alle plaatsen waar ik in mijn leven heb gewoond. Aan al die adressen zijn herinneringen en verhalen verbonden. Het zijn er twaalf, dus we kunnen even vooruit.

Enschede 1925

In Enschede ben ik geboren, op adres Patmossingel 166. Deze oude briefkaart toont de situatie in die tijd. Mijn vader was er chefbakker bij de Coöperatie en we woonden in een eenvoudig arbeidershuisje.

Het was - aldus de overlevering - een snikhete dag toen mijn moeder merkte dat haar jongste zijn komst aankondigde. Haastig werkte ze haar twee schoolgaande zoons de deur uit en alles werd in gereedheid gebracht voor de bevalling. Maar de school had juist die dag besloten, dat de kinderen vanwege een hittegolf met dat mooie weer beter buiten konden spelen. Dus stonden die zoons even later weer op de stoep, net op tijd om hun nieuwe broertje te begroeten. Een zonnige aankomst dus, nog extra gekleurd door de constatering dat ik met de helm was geboren. Weliswaar rukte een geschrokken vroedvrouw dit voorteken onmiddellijk van mijn hoofd, maar van de toekomst, van de zorg ervoor en de kennis ervan ben ik nooit meer losgekomen.

Dit alles gebeurde in Enschede op de 21ste juli van het jaar 1925.

Mijn voornaam dankte ik aan het familiale vernoemen. Volgens de regels daarvan had de derde telg na de twee zoons een dochter moeten zijn, want nu was de moeder van mijn vader aan de beurt om haar naam te geven aan de boreling. Zij heette Antje Kelder en dus werd mijn voornaam Anton,

Men zegt dat je tot je vierde jaar geen herinneringen vasthoudt, maar mijn eigen ervaring spreekt dat tegen. Ik heb er twee. In de ene lig ik in een kinderwagen en zie ik het lover van de bomen boven mij voorbijgaan. Misschien deze bomen van de Patmossingel. In de tweede sta ik buiten in het donker op het achtererf, ik kijk door de ramen naar binnen en ik zie de lamp boven de tafel scheef hangen en een afschuwelijk jankend geluid maken. De verklaring schijnt te zijn, dat mijn argeloze oortjes de uitdrukking "De lamp hangt scheef" hadden opgevangen en dat ik had begrepen dat zoiets heel naar moest zijn. Maar het merkwaardige is, dat ik vele tientallen jaren later bij een bezoek aan Patmossingel 166 de hele entourage van achtererf en huiskamer haarscherp herkende uit mijn dromen.

Aan mijn geboorteplaats dank ik de keuze voor mijn pseudoniem Fred van Enske.

Wat is nieuws?

In Nederland sterven elke week tien mensen in een verkeersongeluk (570 per jaar). Maar dat is geen nieuws en de minister kan zonder publieke verontwaardiging de maximumsnelheid voor auto's verhogen naar 130 km per uur.

Wat wel het nieuws haalt is de dood van twee Nederlandse zelfmoordterroristen in Syrië en Irak, breed uit op de voorpagina en als opening van het NOS-journaal. Dat gaat dan gepaard met waarschuwingen van officiële instanties die dan weer voeding geven aan de vreemdelingenhaat. Zijn de media het spoor byster?